

SPELARIT 2/2002

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry

Pentuspelarit

No: 1 1987

Hyvää kevättä jokaiselle!

Pimeä aika takana, valoa ja lämpöä edessä.

Olemme tanssineet, soittaneet, oppineet uutta ja olleet taas talven mittaan monet illat yhdessä. Ohjaajille kiitos jaksamisesta ja joukkojen koossapitamisestä.

Seuramme 20-vuotisjuhlan tanssi- ja musiikkitapahtuma Kilterin koululla oli onnistunut ja lämminhenkinen. Kaikki ryhmämme osallistuivat ohjelmien suorittamiseen, talkoohenkeä löytyi ja yhteistyö sujui. Laval-la esitettiin perinteisiä suomalaisia kansantansseja kansallispuvuissa. Salonkitanssit toivat vaihtelua. Yhteislaulu raikui ja pelimanneilla oli uutta, mukaansatempaavaa ohjelmistoa. Yleisö piti näkemästään ja kuulemastaan. Kaikille mukana olleille erityisen **suuri kiitos**. Ponnisteluja se vaati, mutta tuloksiakin sitten syntyi.

Harjoitukset jatkuvat vielä. Kenttäohjelmia hiotaan esityskuntoon. Seuramme osallistuu Pielisen Polokkaan Lieksassa kesäkuussa ja nuoret lähtevät BARNLEK-tapahtumaan Ruotsiin heinäkuussa. Tiedossa on siis mukavaa yhdessäoloa kesälläkin.

Pelimannit tekevät uutta cd-levyä. Sitä voidaan sitten kuunnella elokuussa, kun odotellaan syksyn harjoitusten alkamista!

Toivotan kaikille iloista mieltä, lämpimiä kevätpäiviä ja hyvää matkaa kesään.

Riitta

ONNITTELUJA!

Reijo Mäkelällä tuli täyteen 70 vuotta

ja

Veikko ja Kaarina Turusella 60 vuotta.

Paljon onnea ja tanssillisia vuosia!

Veikko ja Kaarina kiittävät muistamisesta.

In Memoriam Kauko Luukkonen

On viulu vaiennut ja soitto rauennut...

Spelaripelimanni ja Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry:n kunniajäsen Kauko Luukkonen kuoli 26.3.2002 Laakson sairaalassa. Hän sairasti noin neljä vuotta kotona Anna-vaimon hoidossa. Kauko syntyi 22.9.1917 Ruokolahdella. Hän toimi työaikanaan muun muassa autonkuljettajana ja automekaanikkona. Työvuosien jälkeen hänen tärkeimmät harrastuksensa olivat pelimannimusiikki ja kalastus.

Kauko kiinnostui soittamisesta jo pikkupoikana ja hän oli vanhan kansan itseoppinut pelimanni. Hän aloitti soittamisen viululla, jonka isä oli rakentanut pirtukanisterista. Kauko oli aktiivinen soittaja Tarvon Pelimanneissa ja Spelareissa sekä erilaisissa eläkeläisyhteisissä Meilahden virkistyskeskuksessa. Hän oli Pelimannikilta ry:n perustajajäsen. Kauko oli myös aktiivinen tanhupelimanni. Hän sävelsi useita kansanmusiikkikappaleita, joita ovat muun muassa Matkavalssi, Sahurin jenkka, Renkipojan masurkka, Korpikuusen masurkka, Timpan rimppa ja Tarvossa tapailtua. Johonkin hauskaan tapahtumaan liittyyne sävellys Kurttua ruttuun, jonka alaviitteenä on "Kauko ja Veikko hartsia lainaamassa".

Kauko löydettiin Spelareihin vuonna 1982 Seurasaaren juhannusjuhlilla. Tarvon Pelimanneista oli siellä esiintymässä Kauko Luukkonen, Veikko Lakavaara ja Lauri Nevalainen. Seurasaarella käydyn keskustelun jälkeen Tarvon Pelimannien ja Spelareiden toiminta yhdistettiin. Kaukon instrumentteja olivat viulu ja soitto-saha. Eläkevuosinaan hän alkoi opetella myös kaksirivisen soittoa.

Me Kaukon kanssa soittaneet ja hänen soittonsa tahtiin tanhunneet muistamme hänet huumorintajuisena ja väkevän optimistisena velikultana. Luke-mattomat kerrat, varsinkin matkoilla, Kaukon ympärillä remahteli vapautunut nauru hänen kertoessaan vitsejä ja pitäessään yllä iloista mielialaa.

Veijo ja Eeva Honkanen

KATKELMIA SPELARIT ja PENTUSPELARIT
LEHDISTÄ 1987-1991

Vuonna 1987 seurassa riittää vauhtia ja intoa. Viisivuotisjuhlia juhlitaan Peltolan koululla 9.5.87. Yli kaksituntiseksi venyneessä ohjelmassa olivat mukana niin seuran omat ryhmät mm. franseesia tanssimassa, kuin myös Järva Gille -ryhmä Ruotsista. Eeva Honkanen kirjoittaa *"Tähän sadonkorjuujuhlaan oli tähdäty viisi vuotta ja puheenjohtajamme usein esittämä ajatus tanhujen ja pelimannimusiikin tauottomasta sikermästä toteutui täydellisenä kavalkadina"* (Spelarit 2/1987)

1987 valmistui myös pelimannien kasetti Spelarimarssi. Eeva Honkanen kertoo Spelarit-lehdessä 2/1987 kasetin nauhoittamisesta - ryhmämme ei ilmeisesti edustanut tavanomaisinta studion käyttäjäkuntaa. *"Aamulla kokoonnuttiin studiolla soittimet ja eväskassit kainalossa. Pirjo, ahkera emäntämme, oli taas varustautunut suuren perheensä kahvittamiseen. "Onpa ihmeporukka, mistä sinä tällaisen olet saanut kasaan?" kysyi äänittäjä kapellimestarilta päivän lopulla. Hän lienee tottunut näkemään studiollaan pääasiassa alle kaksikymppisiä rokkibändien soittajia, sillä erityisesti hän ihmetteli sitä, että näin eri-ikäiset ihmiset*

viihtyvät näin hyvin yhdessä."

Joulukuussa 1987 pelimannit saivat uuden, vantteran perheenjäsenen: *"Hänen uljaan kaarevan kaulansa päässä on siromuotoinen pää ja hänen neljä paksua hiustaan on tiukasti rullattu metallisiin papiljotteihin. Hänen ääntelynsä on tummaa, syvää ja sointuvaa: tump, tump, tump.. ja koko Spelariorkesteri soittaa hänen tahtiinsa. Jo varmaan arvaatte kuka hän on - tervetuloa uusi uljas bassomme"* (2/1988)

Maailmaa kierretään ristiin rastiin ja kulttuurit kohtaavat. Kesällä 1988 vierailtiin Kreikassa ja Englannissa (Spelarit 4/1988). Heli Muikku muistelee Kreikan matkaa: *"Meillä ei ollut kielitaitoista ohjaajaa, emmekä saaneet ohjelmaa englanninkielisenä. Myös kreikkalaiselle kulttuurille ominainen huoleton suhtautuminen meille monesti tärkeisiin asioihin oli usein jopa raivostuttavaa"*

Mutta toisaalta kirjoittaja toteaa että matkalaisia kohdeltiin hyvin, upeita nähtävyyksiä nähtiin ja päästiin esiintymään suurille, jopa yli 10 000 katsojan yleisöille.

Pienessä englantilaisessa pikkukaupungissa Sidmouthissa jär-

jestetään vuosittain kansantanssi- ja musiikkifestivaali. Järjestelyt oli ainakin nyt, 1988, hoidettu viimeisen päälle. Ulla Haaparinne kertoo (Spelarit 4/1988): *Arenan esitykset olivat hyvin organisoidut. Tiesimme milloin meidän piti olla lähtövalmiina, milloin soittoajien piti siirtyä soittoalavalle ja milloin tanssijoiden. Naomin antaman merkin mukaan piti vallata näyttämö. Ohjelma oli minuutin-tarkka*"

Ryhmälle varattu yksi vapaapäiväkin järjestettiin oivallisesti. Kun osa ryhmästä halusi pyöräretkelle ja pyörävuokraamoon vaihtunut uusi omistaja ei pystynytkään pyöriä tilauksen mukaisesti vuokraamaan, kaiken taitava opas järjesti asian: *"Naomi ei antanut periksi. Arenan ohjelmasta vastaa-va vetäjä vetosi Arenan yleisön apuun polkupyörien hankkimiseksi suomalaisille. Suomalaiset saivat haluamansa"*.

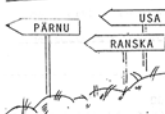
Vieraanvaraisuutta ja ystävällisyyttä kohdattiin joka puolella, joissain paikoissa aivan ylen määrin. Sirpa Laakso kirjoittaa lapsiryhmän matkasta Unkarin Salgótarjániin kesällä 1990. (Spelarit 4/1990) *"Ruokaa ja juomaa tarjottiin niin ettei niitä jaksanut mihinkään mahaan upottaa. Meille tarjottiin unkarilaisia "spesiaali"ruokia - rasvaisia mutta maittavia. Perheet kuljettivat meitä autoillaan ympäriinsä tutustumiskohteissa sekä kotinsa ja kokoontumispaikkamme, tanssitalon, väliä joskus parikin*

TÄSSÄ LEHDESSÄ M:

Sykeyn harjoitusajat ja -paikat

Tulevia tapahtumia

MATKAKERTOMUKSIA:

kertaa päivässä. Jotkut olivat takiamme töistä poissa tai kävivät välillä töissä ja sitten taas hoitivat vieraitaan"

Tanssija on hullu, toteaa Ulla Haaparinne ja Hilding Haaparinne valaisee asiaa esimerkillä: (5/1988) *"Muistan kun oltiin Helsingin Hambo -kilpailussa. Aamulla majapaikan lämpötila oli 4°C ja koko päivän satoi. Kilpailuohjelmaan kuului tanssimista mitä kummallisimmissa olosuhteissa, mm. piti tanssia vesisaatteessa kahdeksan minuuttia ylämäkeen ja pellolla niitetyn heinänsängen seassa, jossa korret kiertyvät jalkoihin... Kyllä silloin ajatteli että joku ruuvi on varmaan tippunut"*.

Tanssi alkaa käydä jopa työstä. Timo T. muistelee kesää 1989 (Spelarit 3/1989): *"Esiintymisiä*

ja harjoituksia riitti lähes joka päivälle. Siinä kului monta hikipisaraa ja pesukoneet saivat olla alvariinsa päällä. Kengät eivät ehtineet pölyntyä kaapissa vaan polkan tahdissa pohjatkin kuluivat lähes puhki. Kesän esiintymiset painottuivat valtaosin Interiin ja Kalastajatorpalle”.

Riitta Kangas muisteleekin samassa lehdessä erästä Hotelli Inter Continentalin keikkaa. Riitta on bussipysäkillä ja odottaa turhaan hakijaansa. “Katsoin vuoroin kelloa, vuoroin vähitellen kastuvia kenkiäni, sukkiani ja kansallispukuni helmaa. 15 minuuttia ennen Interin esityksen alkua hermostuin, juoksin kotiin, soitin taksin ja myöhästyin vain vähän... Ainoa ongelma hetken verran oli se, ettei minulla ollut paria. Martti valmis-tautui jo ensiesiintymiseensä estraadilla kun Matti saapui hengästyneenä paikalle. Matti oli viettänyt kodikkaan puolituntisen naapureidensa kanssa kerrostalonsa hississä. Huoltomiehen saavuttua päästämään hätääntyneen joukon hissistä kello oli jo hälyttävän paljon. Matti oli riisuuntunut ja pukeutunut autossaan aina punaisissa valoissa ja saapui hyvässä järjestyksessä tanssimaan.”

Jotkut aiheet lehdessä toistuvat. Seuran itä-länsi -asetelma harmittaa. Raimo Behm kirjoittaa (Spelarit 1/1989): “En voinut olla kiinnittämättä huomiota asi-

aan kun olimme yhdessä amerikkalaisten vieraittemme kanssa. Vaikutti siltä kuin tilaisuuden järjestäjinä olisi ollut kaksi erillistä seuraa, joista toinen istui toisessa nurkassa keskenään ja toinen toisessa omissa oloissaan”

Vielä useammin haastatteluissa ja matkakuvauksissa tulee esille kuitenkin se että harrastuksen parhaita anteja ovat ystävyys ja yhteenkuuluvaisuuden tunne toisten tanssijoiden kanssa. Se kattaa ne oman porukan ihmiset, joiden kanssa vuosien mitaan koetaan monenlaista hiki-sistä harjoituksista esitysjännitykseen ja matkojen kommelluksiin, kuin myös ne lukuisilla matkoilla ja vierailuilla tavatut uudet ihmiset, joista jo muutamien päivien tuttavuuden jälkeen kyynel-silmin erotaan.

Seuran lapsi- ja varhaisnuoriso-toimikunta on toimittanut Pentuspelarit-lehteä. Lehden numero 1/1987 kuvaa Tanhutattien jännittävää kokemusta, ensimmäistä tanhuesiintymistä yleisön edessä edellisenä isänpäivänä. “Vihdoin ja viimein meidät koolutettiin salin eteen ja esitys alkoi. Tuttu poloneesin musiikki taikoi esiin tanssimisen riemun ja välittömän iloisen tunnelman. Tanhut sujuivat hienosti, vuorot muistettiin ja nauru oli herkässä. Juustopolskan jälkeen oli helpoa nauttia ja kiittää. Johannes Virolainenkin etupenkissä taputti muiden mukana, yleisöönkin oli

tarttunut lasten iloisuus”

Kaikkein pienimmät tanssijat, Pienet Vikkelät, ovat vain 2-5 –vuotiaita. Näin pienten ohjaaminen onkin oma taiteenlajinsa. Ohjaaja Riitta Kangas kertoo näin (Pentuspelurit 3/1987): *“Pieniä he ovat ja tosi vikkeliä. He eivät oikein tahdo pysyä paikallaan eivätkä keskittyä kuuntelemaan ohjeita. He ovat välittömiä, iloisia, pomppivia, hyppiviä, nauravia lapsia, joita ei noin vain asentoon laiteta. No, tarkoitus olisi saada tämä tavaton tarmo kohdistumaan yhteen yhteiseen asiaan kerrallaan esim. piirin muodostamiseen. Siihen tarvitaankin jo yhteistyötä, muodon oivaltamista, musiikin kuuntelua ja keskittymistä”*

Vaan onko tanhuharrastuksella joitain huolestuttavia lieveilmiöitäkin, vai mitä sanotte tästä! Satu Lampila kirjoittaa otsikolla *Tanhuperheen avuttoman uhrin kertomus* (Spelurit 1/1987): *“Sinä sunnuntaina ajattelin olla himassa ja viettää mukavan “löysistelyillan” mukavan musiikin ja kavereitten kanssa. Ei siitä sitten tullutkaan mitään kun ylienerginen tanhujengi ryntäsi sisälle. Faija valisti mua että niillä on illalla esitys Interissä, joten olis kiva niinkuin vähän harjoitella. Se tarkoitti siis sitä että koko jengi hengais meillä ainakin pari tuntia. Voi vide ! Funtsikaa mun fiilistä... Mä kumminkin päätin olla asiallisen COOL. Se oli tosi vaikee päätös. Mä menin mun*

huoneeseen ja laitoin mankan täysille. Olkkarissa soi tanhumusa tosi kovaa. Sitten mä huomasin pari ikävää seikkaa. Nimitäin, että pelimannit soitti paljon kovempaa kuin mun mankasta lähti ääntä ja että mä en päässyt mun huoneesta pois, kun haitaristi oli bunkkeroitunut mun huoneen oven eteen...”

Lopulta tanhuaajien innokkaat kiljahtelut loppuvat ja tyttöparka pääsee huoneestaan. Vaan ei kaikki ole vielä ohi: *“..mun päähän jäi soiman yks tanhubiisi, kahden tunnin pönttäämisen tuloksena. Enkä mä meinannut saada sitä pois millään, vasta sitten kun mä olin kuunnellut muutamii mun omii idoleita. Sellainen se sunnuntai oli mun osalta ja ajatella jos taas tulis samanlainen. Tollaset järkytykset mä muistan ainakin kymmenen vuotta.”*

Lehtiä luki Tarja Lahtinen

LASTENSIYUT

**Yhdistä sanojen alut oikeisiin
viikonpäiviin.**

KIIRAS

PITKÄ

PALMU

HELA

LASKIAIS

LANKA

SUNNUNTAI

LAUANTAI

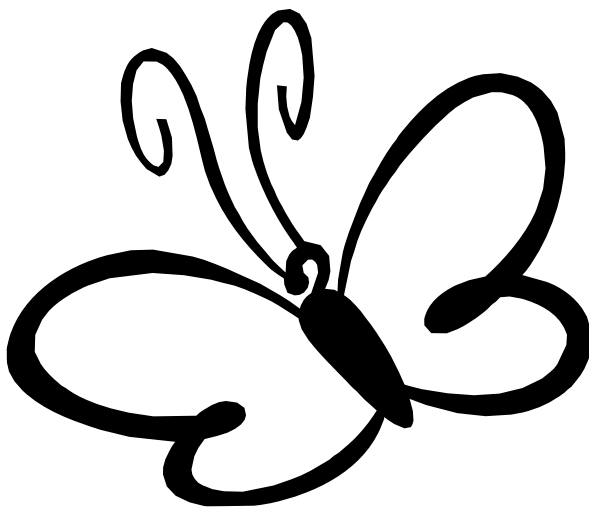
TORSTAI

PERJANTAI

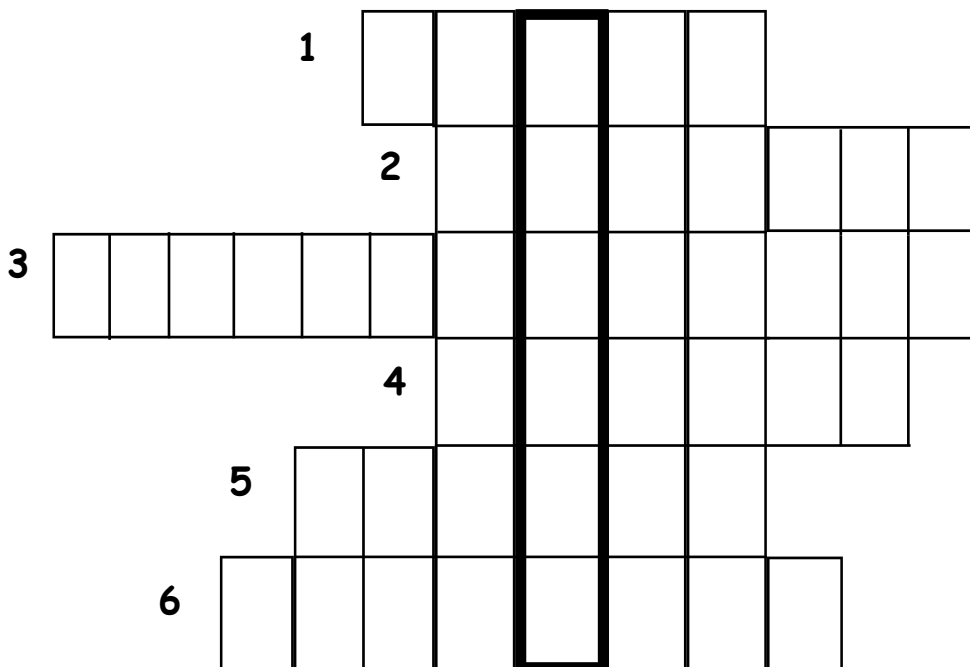
TORSTAI

TIISTAI

Väritä kevään ensi perhonen.

7

1. Tänä keväänä järjestettiin _____pilkistys
2. Järjestetään tulevana kesänä Ruotsin Motalassa
3. Kuinka monta vuotta seuramme täytti?
4. Kaupunki, jossa vietetään kesällä Pielisen Polokkaa
5. Sirun vetämä lapsiryhmä on _____ Vikkelät
6. Seurassamme toimivan pelimanniyhtyeen nimi
7. Kaupunki, jossa järjestetään kesäjuhlat v. 2003

JUHLAPILKISTYS 16.3.2002

eli Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit 20 v.

Taisi kevätkin tietää, että seuramme perinteinen Kevätpilkistys oli tänä vuonna nimetty 20-vuotisen taipaleen kunniaksi Juhlapilkistykseksi. Sen verran harmaalta näytti taivas, kun hameenhelma loskasta kuraisena saavuin juhlapaikalle Vantaan Myyrmäkeen.

Vaikka itsekin olin ajoissa paikalla, oli käynnissä jo täysi tohina: puffetti oli valmiina ottamaan vastaan ensimmäisiä asiakkaitaan ja harjoituksista tutut lapset ja aikuiset touhottivat kiireisen näköisinä kuka mihinkin suuntaan. Minut oli Riitta puheenjohtajan valtaa käyttäen määrännyt Sadun kanssa lipunmyyntihommiin, joten ei muuta kun kassa auki ja ohjelmat jakoon!

Odotteluun ei juuri jäänyt aikaa seuratessamme yleisön saapumista paikalle. Silmiimme osui myös kutsuvieraiden arvokas joukko, kun seuramme sai vastaanottaa oikein virallisiakin onnitteluja. Oman edustajansa olivat lähettäneet mm. Suomalaisen Kansantanssin Ystävät, Kansantanssinuorten Liitto, Helsingin pitäjän kotiseutuyhdistys, Vantaan Kansantanssijat ja Kansanmuusiikkiseura.

Pian olikin aika siirtyä salin puolelle, jossa Spelarit -yhtye toivotti yleisön tervetulleeksi musiikillisin sävelin. Tässä vaiheessa olinkin jo takahuoneessa kädet hikisinä odottamassa omaa esiintymisvuoroani. Tarkoitus

oli esittää salonkitanssia 1700-luvulta, tietysti asianmukaisissa asusteissa. Oma lainapukuni oli ehkä pari senttiä liian pitkä, mikä toi oman jännityselementtinsä tanssin

Hilding, Riitta, Leena ja Viljo Nuutinen, Matti Hako sekä Liisa ja Raimo Tanskanen.

kulkuun. Onneksi kaikki meni hyvin, enkä kompuroinut omiin helmoihiini. Ehkä olikin parempi, että hame oli pitkä, ettei ihan jokainen mahdollisesti sekaan livahtanut harha-askel näkynyt yleisölle asti... Lavalta kiihruhdinkin taas yleisön joukkoon, jotta ehdin nähdä aina niin hellyttävien Pienten Vikkeliä ja vähän vanhempien Tanhutattien esityksen.

Ohjelma kulki eteenpäin perinteiseen tapaan jokaisen seurassa toimivan ryhmän saadessa oman esiintymisvuoronsa. Ohjelmanumerot olivat hyviä, niin kuin aina.

Tosin oman ryhmäni toisessa esityksessä saattoi joku tarkkanäköi-

nen yleisössä huomata epäilyttävän luonnollista hymyä ja jopa naurunpyrskähdyksiä meidän esiintyjien kasvoilla. Syitä tälle tarkkanäköinen voi sitten vaan itsekseen pohtia. Muistikohan koko ryhmä yhtäkkiä, että ohjaaja oli käskennyt hymyillä esityksessä, vai saattoiko joku vuoro mennä ”hieman” toisin kun oli suunniteltu, mikä saattaa tunnetusti aiheuttaa ryhmän jäsenissä hysteeristä hilpeyttä.

Joka tapauksessa 20 vuotta tanssia on nyt onnellisesti takana ja toivotavasti enemmän vielä edessäpäin. Tulevaisuuden lupauksillekin muistutukseksi: paras hymy on se aito hymy!

Sanna Laakso
 ”Hiekka lauloi dyneilla
 aaltojen kantaa
 jää loistaisi aurinkon jyviä.
 Niin kodikaana yhten
 on sattunut rantaan

Hilding, Riitta ja Sirje

metsä, matalain mäntyen meri!
 Tervetuloa Valkorannalle!
 16.03.2002 ”Hoiuspuu” ryhmä

20-VUOTISJUHLINTAA PERUSTAJAJÄSENEEN SILMIN

Oli mielenkiintoisen jännittävää pyrhtää kolmen verraten pienen lapsen kanssa Kilterin koululle Pilkistykseen, kun vatsassa kihelmöi jännitys siitä, että tunnenko enää ketään. Mutta kaikki vanhat tutut olivat pysyneet lähes muuttumattomina. Istuminen kiireisen matkan jälkeen tuntui aluksi nautinnolliselta, mutta alkoi pian ahdistaa, sillä niin olisi mieleni kehnyt lavalle tanssimaan. En ollut 15 vuoteen päässyt lavalle, ja kun tanhutkin olivat tuttuja, juuri niitä samoja, joita olimme aikoinaan

hionneet Hepitan ja Spelarien harjoituksissa. Kahilainen nostatti vieläkin dijonimaiset väreet selkäpiihin. Tanssivarvasta kolotti niiaiiiiiiin.....

Illalla saapuminen Puistokulmaan oli jo helpompi, kun tiesin paikalla olevan enemmänkin tuttuja. Merkillistä – kun on öitä ja päiviä matkustanut ja tanssinut yhdessä, niin ei edes 15 vuoden ero tunnu missään. Pianhan siitä päästiin syömään ja juomaan sekä seuraamaan taitavasti tehtyä ja

Pienten Vikkelien tanssia 20-v Pilkistyksessä

yksi kohokohta olikin ilman muuta Repolan katrilli, siinä tanssissa on se jokin. Itse asiassa Repolaisella aloitin kansantanssijaurani aikojen alussa ja aivan muuttumattomana on tuo tanssi pysynyt, poikien soolotkin olivat kuta kuinkin ennallaan. Tanssilattialla voi kokea vahvaa

toteutettua mutta ah, niin nostalgista diashowta. Diashow oli vähän liiankin mielenkiintoinen, sillä se haittasi pahasti tanssimista.

Illan tanssiorkesterina soitti aivan erilainen kuin 20 vuotta sitten, mutta sanoisinpa, että entistäkin ehompi Spelarit-yhtye. Soittivat peijakkaat niin hyvin, että olisi voinut vaikka kuunnella istuallaan, mutta lattialle teki kuitenkin mieli. Hamboa harjoittelin Sirpan kanssa ja kohta jo Ullan kanssa sitä saatoin tanssiakin.

Illan mittaan käytiin kilpailuja ja voittajille oli varattu todellinen huippupalkinto, ainakin minun mielestäni; voittajat saivat tanssia yleisölle puhtaasta tanssimisen ilosta. Saman ilon saivat osakseen ns. perustajajäsenet ja illan

yhteenkuuluvaisuuden tunnetta ja tuo tunne oli 20-vuotisjuhlissa supikasmaisen väkevä.

Ikimuistoksen päivän ja illan ehdoton kuningatar oli Riitta. Hän juonsi ja johti iltaa iloisen rennosti.

Esa Hopsu

Perustajajäsenten huutokatrillia 20-v illanvietossa

TUNNETKO HISTORIAAMME, OLITKO ITSEKIN MUKANA ?

Kahdenkymmenen vuoden aikana on kerinnyt tapahtua monenlaista. Alla on joukko historiaamme koskevia kysymyksiä, testaapa oma tietämyksesi.

Nämä kysymykset esitettiin 20-vuotisjuhlissa, mutta jos et ollut siellä mukana, löydät vastaukset sivulta ----- sekä kahdesta seuran historiikista, ensimmäinen vuosilta 1982-1991 ja toinen 1992-2001. Niitä voit kysyä esimerkiksi Matti Lankiselta ja jälkimmäistä myös minulta.

1. Montako kertaa olemme olleet Virossa?
2. Missä näistä tapahtumista HPTS EI ole esiintynyt?
 - a) Munuaissiirtopotilaiden juhla
 - b) Kansainvälinen rehtoreiden tapaaminen
 - c) Terijoki-seuran pikkujoulut
 - d) Martinlaakson kaupunginosan 30-vuotisjuhlut
3. Paljonko oli jäsenmaksu v.1992 ?
4. Minä vuonna seurassa on toiminut lauluryhmä ?
5. Riitta Kangas on ohjannut lapsiryhmiä vuodesta 1985 saakka tähän päivään saakka, PAITSI vuonna _____?
6. Mikä yhdistää paikkakuntia Heinola, Porvoo ja Vihti ?
7. Kuinka paljon tanssiesiintymisiä (aikuiset + lapset) oli vuonna 1996 ?
8. Kuinka monta lapsiryhmää oli vuonna 1994 ?
9. Milloin ja missä Spelarit -yhtye voitti pelimanniyhtyeiden suomenmestaruuden?
10. Kuka on pitkäikäisin taloudenhoitaja ?
11. Kuinka monessa eri maassa on 20 vuoden aikana vierailtu ?
12. Mitä tapahtui 25.4.1992 ?
13. Mitä muuta tapahtui, ikään kuin symbolista, 25.4.1992 ?
14. Missä hajosi Spelareiden basso ?

Tanhukat esittivät Pilkistyksessä mm. virolaisen ”Vastakkaisparien tanssin”

Kysymykset laati Tarja Lahtinen

Edellisen sivun kysymysten vastaukset:

1. 9 kertaa
2. d) (sen sijaan Myyrmäen kaupunginosan 30-vuotisjuhlissa on esiinnytty)
3. Jäsenmaksu v.1992 oli 40 mk aikuisilta ja 20 mk lapsilta.
4. Lauluryhmä toimi 1998-99.
5. Riitta Kangas ei ohjannut vuonna 1993.
6. Viikonloppuharjoituksia pidetty Heinolan Kukonnotkossa, Porvoon Övikissä ja Vihdin Ruskopirtillä.
7. Tanssiesiintymisiä oli 1996 noin 80.
8. Vuonna 1994 lapsiryhmiä oli 7.
9. Spelarit -yhtye voitti pelimanniyhtyeiden suomenmestaruuden 1996 Mäntsälässä.
10. Ulla Haaparinne, toimi taloudenhoitajana viisi vuotta 1984- 88; Simo Gröhnillä on viides vuosi menossa (aloitti v.1998).
11. Maita on 14: Ruotsi, Tanska, Norja, Islanti, Viro, Unkari, Belgia, Englanti, Ranska, Itävalta, Italia, Kreikka, Japani, USA
12. 25.4.1992 vietettiin seuran 10-vuotisjuhlaa Havukosken koululla ja Sotungin nuorisoseuratalolla.
13. Samana päivänä seuran lippu vihittiin käyttöön.
14. Spelareiden basso hajosi Ranskan matkalla 1999.

Iltajuhla Puistokulmassa aloitettiin puheenjohtajan tervehdyksellä ja maljan kohottamisella.

Tapahtumakalenteri:

- 9.5. Helavalkeat, Nummi-Pusula (SKAL)
16.5. 20-vuotisjuhla lapsille Uomarinteen koululla
4.-9.6. Pispalan Sottiisi, Tampere (SNL)
12.-16.6. Jutajaiset, Rovaniemi (SNL)
14.-16.6. Pielisen Polokka, SKY:n ja KTNL:n kesäjuhla, Lieksa
14.-16.6. Karjalaiset kesäjuhlat, Pori (KN)
14.-16.6. Stämman i Pargas (FSF)
27.-30.6. Haapavesi Folk
1.-7.7. Sata-Häme Soi, Ikaalinen
2.-7.7. Kiikoisten Purpurijuhlat
4.-7.7. Kihaus Folk Music Festival, Rääkkylä
5.-7.7. Kymenlaakson Kansankulttuuri- ja Pelimannipäivät, Miehikkälä
13.-21.7. Kaustinen Folk Music Festival
24.-28.7. BARNLEK2002, Motala, Ruotsi (KTNL)
26.-28.7. Tanssiva Lahti—Dancing Bay, Lahti (SNL)
9.-11.8. Eteläpohjalaiset Spelit, Lapua
9.-10.8. Laurin elojuhlat, Vantaa
10.8. Elospelit, Vantaa
19.10. KTNL:n 20-vuotisjuhla Keravalla

KN-liitto	Kalevan Nuorten Liitto	p. 5840 6230
KTNL	Kansantanssinuorten Liitto	p. 441 803
KN	Karjalainen Nuorisoliitto	p. 7288 4630
SKAL	Suomen Kansanmusiikkiliitto	p. 873 1320
SKY	Suomalaisen Kansantanssin Ystävät	p. 441 803
SNL	Suomen Nuorisoseurojen Liitto	p. 5840 610
KTY	Kansantanssialan yhteistyötoimikunta	p. 441 803

Seuraava lehti ilmestyy syyskuun aikana. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille elokuun loppuun mennessä.

Sanna Laakso, puh. (040) 591 4897,

email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 8786105,

email: tarja.lahtinen@thermobio.com

Matti Lankinen, puh. (0400) 422 417,

email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563, 050-538 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tuija Pirttikoski, puh. 899 114
- * Simo Gröhn, puh. 851 3097, 050-423 6052
- * Arja Salonen, puh. 294 2282, 040-771 3677
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937, 050-585 6050
- * Juhani Kaivosoja, puh. 385 9661, 040-540 4507
- * Reeta Jokinen, puh. 040-564 2209

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050, 0400-998 679
- * Sirpa Laakso, puh. 852 1693, 040-571 2498, sirpa.laakso@nic.fi
- * Riitta Kangas, puh. 8547563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Siru Jämsänen, puh. 863 8546, 0400-198 198, marko.siru@kolumbus.fi
- * Matti Lankinen, puh. 852 1693, 0400-422 417, matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864, 050-518 1184

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

Kansikuva: Pentuspelarit-lehden 1/1987 kansi, taiteilija Pertti Ylinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta

...